

ÉLJEN A CSALÁD!

Christine Sagnier és Caroline Hesnard

6

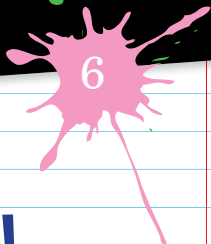
Micsoda éjszaka!

6

A colorful illustration of a family of five and a dog. The father is at the top left, the mother is at the top center, and a boy is at the top right. Below them are a girl and another child. To the right is a white dog. The title 'ÉLJEN A CSALÁD!' is written in large, colorful, stylized letters across the top.

ÉLJEN A CSALÁD!

Micsoda éjszaka!

Émilie Beaumont
ötlete
alapján írta:
Christine Sagnier

Rajzolta:
Caroline Hesnard

Könyvmolyképző Kiadó

- Asztalhoz! - kiáltotta anyja.

Csakhogy evés előtt meg is kell még teríteni. Tudom. És minthogy a bátyám soha nem fejezi be időben a háziját, mindig én robotolok.

Második hívás. Kelletlenül feltápászkodom. Olyan jól elvoltam a házikómban, az én csodás házikómban, ami a kert végében egy fára van építve!

Az én külön bejáratú birodalmamban, amit a „mű-
apukámmal” együtt építettünk. Úgy bizony! Még
mindig izomlázam van a farönkök válogatásától, cipe-
lésétől, vonszolásától, amiket Pierre vágott ki. Mert
Pierre nem ám amolyan vasárnapi barkácsoló! Nem
bizony! Ő egy hétfői, keddi és mindennapi barkácsó-
ló. Aranykeze van. Ezt anya mondta. Nem meglepő
hát, hogy a házikóm olyan, akár egy luxusszálló. De
vigyázat, csak a barátnőmnek, Marionnak van joga
belépni! Meg Krokettnek, már ha fel tudna mászni
a létrán!

Klassz kis pizsamapartikat lehet majd itt rendezni, csak nekünk, hármunknak. Minden készen áll: takarók, egy cukorkával teli doboz és még párnák is.

Harmadik hívás. Az ajtóhoz ugrottam, lecsusszantam a földre, majd a ház felé nyargaltam. Ahogy azt előre sejtettem, nekem kellett megterítenem. Mire elkészültem, Tom is befutott. A legnagyobb nyugalommal. Furcsamód nem vágott pofákat, amikor meglátta a halat az asztalon. Sőt, még a fülhallgatót is kérés nélkül kivette a füléből. Ez pedig nagy teljesítmény!

- Ma este buli lesz az egyik haveromnál - kezdte, mihelyt leült.

- Az egyik haverodnál? - ismételte anya.

- Ma este? - tette hozzá Pierre.

- Nem fog összejönni - közölte anya. - Anna ma nem ér rá.

- Más békiszitter is van a világon! - vágott vissza Tom ősember hangon.

- De nem olyan, akit ismerünk - felelte anya. - És különben is, jó későn jelented be.

Tom vállat vont.

- Hát akkor nem kell békiszitter: magatokkal viszitek Bellát.

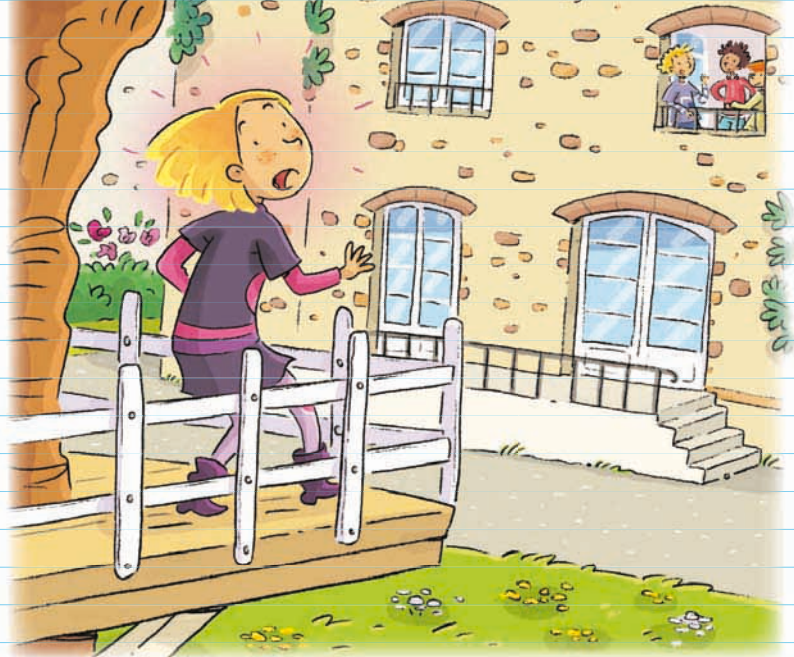
- És Lola? Szó sem lehet róla, hogy egyedül itthon maradjon!

Tom paprikapiros lett. Mintha egy szálka akadt volna meg a torkán. Valójában én voltam ez a szálka.

- Elegem van! - üvöltötte. - Soha nem mehetek el sehová. Mindenki más szórakozik, nekem meg itthon kell kuksolnom Lola miatt.

Anya erre vasorrú bábává változott. Vasorr nélkül. Kiabálni kezdett Tommal, aki a szalvétáját elhajítva otthagyta az asztalt. Pierre felpattant, hogy utánamenjen. Krokett halálra rémülve bespurizott a székem alá. Csakhogy beakadt a farka a terítőbe.

Kis híján repült minden: a poharak, a tányérok, a hal feje... Én pedig? Nos, én alig vártam, hogy visszatérjek a saját, külön bejáratú birodalmamba.

Délutánra elrendeződtek a dolgok. Jobban mondván: elrendeződtek Tom számára. Egy Pierre-rel való veszekedés után a bátyám bocsánatot kért anyától. Utána átjött Bruno és Mehdi, a két legjobb barátja. Épp a házikómban voltam, amikor megláttam őket,

amint az ÉN szobám ablakában könyökölnék. Mi a szösz! Bementek az ÉN szobámba! Az ÉN engedélyem nélkül! Azonnal leugrottam a fámról. Mire a házba értem, már elillantak. Lábujjhegyen Tom szobájához osontam, és lecövekeltem az ajtó előtt. Hegyeztem a fületem: egy pissenés se hallatszott. Senki, aki után kémkedni lehetne. Lementem hát uzsonnázni. Tom kicsivel később csatlakozott hozzám. Volt egy híre, egy fantasztikus híre, amivel minden megoldódott. Legalábbis ezt mondta anyának.

- És mi az a hír?

